

Artista: Edouard Manet (1832 París-1883 París).

Títol: El Pifre.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1866.

Època: segle XIX, Impressionisme.

Museu: Musée d'Orsay, París.

Instrument: pifre o pifol en català i "pífano" en castellà (aeròfon).

Comentaris: el pifre era un flautí traverser de fusta i de timbre agut que estava format per un cilindre estret amb sis o vuit forats. Aquest instrument podria procedir tant de Suïssa com d'Alemanya, on era molt emprat a l'època medieval. Des del segle XVI trobem el pifre associat a la música militar; junt amb el tambor, s'utilitzava per acompanyar les marxes. Però també sonava en les danses del Renaixement, per exemple Pierre Attaignant (1494-1551), editor francès i un dels primers impressors de música, compta amb una col·lecció de danses on intervé el pifre. A Espanya també es tocava, com en tenim referències en el Quixot (1605) de Miguel de Cervantes, en una relació que fa sobre instruments bèl·lics ("*sonaron las trompetas y clarines, retumbaron los tambores, resonaron pifaros, casi todos a un tiempo*"). A mitjans del segle XIX fou substituït pel flautí com a instrument per a desfilades, tot i que provist de claus encara subsisteix dins la música popular del centre d'Europa.